31972L0230

17.6.1972 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ L 139/28

ВТОРА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА
от 12 юни 1972 година
за хармонизиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно режима на данъка върху оборота и акцизите, приложими при международни пътувания

(72/230/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 99 от него,

като взе предвид Директива на Съвета от 28 май 1969 г. за хармонизиране на законовите, подзаконовите или административните разпоредби относно освобождаване от данък върху оборота и акциз при внос при международни пътувания [1],

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Асамблеята,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет,

като има предвид, че Резолюцията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки от 22 март 1971 г. [2] за поетапно постигане на икономически и паричен съюз в Общността по-конкретно предвижда постепенно разширяване на данъчните освобождавания, които се предоставят на физически лица при преминаване през вътрешните граници на Общността;

като има предвид, че е целесъобразно да се улесни пътуването на пътници между държавите-членки чрез увеличаване на освобожданията от данък върху оборота и акцизи, предвидени в Директивата на Съвета от 28 май 1969 г.; като има предвид, че за целта, както и за да се намалят проверките, декларациите, които се попълват от пътниците, преминаващи през вътрешните граници на Общността, в бъдеще следва да се опростят, когато стойността или количеството на притежаваните от тях стоки не надвишава лимитите, в рамките на които те имат право на безмитен внос;

като има предвид, че лицата, които живеят близо до вътрешни граници на Общността, и екипажите на транспортни средства, които се използват за международни пътувания, в бъдеще следва да имат право на определени освобождавания;

като има предвид, че с оглед на техническите проблеми, възникнали при прилагането на член 6 от горепосочената директива, следва да се решат някои проблеми, свързани с освобождаването от данъци при търговия на дребно;

като има предвид, че с оглед на постепенното изграждане на икономическо пространство, чиито характеристики са сходни с тези на вътрешен пазар, обхващащ Общността, по отношение на търговията в рамките на Общността държавите-членки ще трябва да премахнат сега действащите системи, които включват освобождаване от данъци при износ и налагане на данъци при внос, а оттам и освобождаване от данък върху оборота и акцизите на етапа на търговия на дребно;

като има предвид, че все пак пълното премахване на това освобождаване от данъци може да се постигне единствено постепенно; като има предвид, че като първа стъпка следва да се определят някои общи правила във връзка със стандартните случаи на освобождаване от данъци на етапа на търговия на дребно, които да са приложими за лицата, които живеят в Общността,

[1] ОВ L 133, 4.6.1969 г., стр. 6.
[2] ОВ C 28, 27.3.1971 г., стр. 1.

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Член 2 от Директивата на Съвета от 28 май 1969 г. се изменя, както следва:

а) в параграф 1 думите

„седемдесет и пет разчетни единици“ се заменят с думите „сто двадесет и пет разчетни единици“;

б) в параграф 2 думите

„двадесет разчетни единици“ се заменят с думите „тридесет разчетни единици“;

в) в параграф 3 думите

„седемдесет и пет разчетни единици“ се заменят с думите „сто двадесет и пет разчетни единици“.

Член 2

Текстът на член 4, параграф 1 от Директивата на Съвета от 28 май 1969 г. се заменя със следното:

„1. Без да се засягат приложимите национални разпоредби за пътниците, чието местожителство е извън Европа, всяка държава-членка определя следните количествени ограничения за освобождаване от данък върху оборота и акциз върху изброените по-долу стоки:

	I *Пътувания между трети страни и Общността*	II *Пътувания между държави-членки*
а) тютюневи изделия:		
цигари	200	300
или		
пурети (пури с максимално единично тегло 3 грама)	100	150
или		
пури	50	75
или		
тютюн за пушене	250 г	400 г
б) спиртни напитки		
— дестилирани напитки и спиртни напитки с алкохолна концентрация, надвишаваща 22°	1 стандартна бутилка (0,70—1 литър)	до 2 литра общо
или		
— дестилирани напитки и спиртни напитки, аперитиви на винена или алкохолна основа с алкохолна концентрация, ненадвишаваща 22°; газирани вина, подсилени вина	до 2 литра общо	до 3 литра общо
и		
— дестилирани вина	до 2 литра общо	до 3 литра общо
в) парфюми	50 г	75 г
и		
тоалетни води	1/4 литър	3/8 литър
г) кафе	500 г	750 г
или		
екстракти и есенции от кафе	200 г	300 г
д) чай	100 г	150 г
или		
екстракти и есенции от чай	40 г	60 г“

Член 3

Член 5, параграф 1 от Директивата на Съвета от 28 май 1969 г. се заменя със следните параграфи, а предишните параграфи 2 и 3 от същия член се преномерират на параграфи 6 и 7:

„1. Държавите-членки могат да намалят стойността и/или количеството на стоките, които могат да се допускат без мито, до една десета от стойностите и/или количествата, предвидени в член 2 и член 4, параграф 1, колона II, когато тези стоки се внасят от друга държава-членка от лица, които живеят в граничната зона на държавата-членка, в която се осъществява вносът, или в граничната зона на съседна държава-членка, от работещи в крайгранични райони или от екипажи на транспортни средства, които се използват за международни пътувания.

Въпреки това правото на безмитен внос за изброените по-долу стоки може да бъде намалено до следните лимити:

а) Тютюневи изделия:

цигари	40
или	
пурети (пури с максимално единично тегло 3 грама)	20
или	
пури	10
или	
тютюн за пушене	50 г

б) Спиртни напитки:

— дестилирани напитки и спиртни напитки с алкохолна концентрация, надвишаваща 22°	0,25 литра
или	
— дестилирани напитки и спиртни напитки, аперитиви на винена или алкохолна основа с алкохолна концентрация, ненадвишаваща 22°; газирани вина, подсилени вина	0,50 литра
и	
— дестилирани вина	0,50 литра

2. Държавите-членки могат да определят по-ниски ограничения по отношение на стойността и/или количеството за освобождаване на стоките, когато те се внасят от трета страна от лица, които живеят в граничната зона, от работещи в крайгранични райони или от екипажи на транспортни средства, които се използват за пътуване между трети страни и Общността.

3. Държавите-членки могат да определят по-ниски ограничения по отношение на стойността и/или количеството за освобождаване на стоките, когато те се внасят от друга държава-членка от военнослужещи на държава-членка, включително цивилен персонал, съпрузи и деца на тяхна издръжка, които пребивават в друга държава-членка.

4. Ограниченията по параграфи 1 и 2 не се прилагат, когато посочените в тези параграфи лица представят доказателство, че отиват отвъд граничната зона или че не се завръщат от граничната зона на съседна държава-членка или трета страна.

Въпреки това тези ограничения остават валидни за работещите в гранични зони и за екипажите на транспортни средства, които се използват за международни пътувания, когато те внасят стоки по време на служебно пътуване.

5. За целите на параграфи 1, 2 и 4:

— „гранична зона“ означава зона, която по права линия не надвишава 15 километра от границата на държава-членка. Въпреки това всяка държава-членка трябва да включи в граничната си зона местните административни райони, които са част от територията, която се намира в зоната;

— „работещ в гранична зона“ означава всяко лице, чиято обичайна дейност изисква преминаване от другата страна на границата през работни дни.“

Член 4

Член 6 от Директивата на Съвета от 28 май 1969 г. се изменя, както следва:

а) текстът на посочения член става параграф 1 от същия член;

б) добавят се следните параграфи:

„2. Без да се засягат правилата за продажби в магазините под митнически контрол на летищата и на борда на самолети, по отношение на продажбите на етапа на търговия на дребно, в случаите и при условията, предвидени в параграфи 3 и 4, държавите-членки могат да разрешават освобождаване от данък върху оборота за стоки, които се пренасят в личния багаж на пътници, които напускат държава-членка. Не може да се разрешава освобождаване от акциз.

3. По отношение на пътници с постоянно местожителство или обичайно местопребиваване извън територията на Общността всяка държава-членка може да определя ограничения и условия за освобождаване от данъци.

По отношение на пътници с постоянно местожителство, обичайно местопребиваване или месторабота на територията на държава-членка, освобождаване от данъци може да има само по отношение на вещи, чиято единична стойност, в т.ч. и данъкът, надвишава сумата, посочена в член 2, параграф 1.

Държавите-членки могат да увеличават тази сума. Освен това те могат да изключат пребиваващите на тяхна територия лица от тази привилегия за освобождаване от данъци.

4. Освобождаване от данъци се извършва:

а) в случаите, посочени в параграф 3, първа алинея, бъде представено копие от фактурата или от друг заместващ документ, заверено от митницата на държавата-членка износителка, за удостоверяване на износа на стоките;

б) в случаите, посочени в параграф 3, втора алинея, бъде представено копие от фактурата или от друг заместващ документ, заверено от митницата на държавата-членка, в която се осъществява окончателният внос, или от друг орган на тази държава-членка, който е компетентен по въпросите на данъка върху оборота.

5. По смисъла на настоящия член:

— „постоянно местожителство или обичайно местопребиваване“ означава мястото, вписано като такова в паспорт, лична карта или при липса на такива документи, други документи за самоличност, които се признават за валидни от държавата-членка износителка;

— „вещ“ означава предмет или група предмети, които обичайно съставляват едно цяло.“

Член 5

След член 7 от Директивата на Съвета от 28 май 1969 г. се добавя следният член:

„Член 7а

При пътуванията в рамките на Общността държавите-членки предприемат необходимите стъпки, с които да се предостави възможност на пътниците мълчаливо или чрез обикновена устна декларация да потвърждават, че спазват разрешените ограничения и условия за право на безмитен внос.“

Член 6

1. Държавите-членки въвеждат в действие необходимите мерки, за да се съобразят със:

— членове 1, 2, 3 и 5 от настоящата директива не по-късно от 1 юли 1972 г.;

— член 4 от настоящата директива не по-късно от 1 януари 1973 г.

2. Всяка държава-членка информира Комисията за мерките, които приема за прилагането на настоящата директива.

Комисията съобщава тази информация на останалите държави-членки.

Член 7

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 12 юни 1972 година.

За Съвета

Председател

J. DUPONG